

1 Par gode Gummistøvler	Kr. 30,00
1 — Kaptrisko	5,00
1 — Gummisko	8,00
1 — Olieærmer	1,50
5 — Vanter á 1 Kr.	5,00
5 — lange Strømper	á 4 Kr. 20,00
5 — korte Strømper	á 2 Kr. 10,00
3 — Arbejdshukser	á 10 Kr. 30,00
1 Stk. Olietrøje	6,00
1 — Oliefrakke	14,00
1 — Olieforklæde	7,00
1 — Olieskort	8,00
2 — Sydveste á Kr. 2,75	5,50
2 — Halstørklæde	á 2 Kr. 8,00
3 — Overtrøje á 10 Kr.	30,00
2 — Veste á 5 Kr.	10,00
1 — Dobbe	19,75
3 — Huer á 4 Kr.	12,00
1 — Overdyne	20,00
1 — Hovedpude	7,00
1 — Tæppe	5,00
1 — Hætte	3,00
1 — Madrasse	10,50
4 — Lømmetørklæder	á 50 Ore 2,00
2 — Haandklæder	á 1,20 Kr. 2,40
1 Sæt Olieklæder	19,75
6 — Undertøj á 15 Kr.	90,00
1 — Landgangstøj	10,00
1 Stk. Livrem med	Knivskede 2,50
2 — alm. Knive á Kr. 1,25	2,50
1 — Flakkekniv	5,00
1 Sæt Barbergarniture	5,00
1 Stk. Klædesæk	10,00
1 — Lommeur	20,00
Bøger, Papir m. m. anslaaet	10,00
Kr. 484,40	

Det tilraades herefter Fiskere eller deres paarørende i Tilfælde af Tab af Ejendele ved Skibbrud eller Forlis at indsende en Liste over de tabte Genstande til Føroya Fiskimannafelag og eventuelt ogsaa til vedkommende Rederi. Vi kan da bødre føre Kontrol i Tilfælde af fremtidig Uenighed.

Ligeledes fraraades det Fiskere eller deres Paarørende at at give Saldokvittering for mindre end den opgivne Sum, med mindre den overstiger 100 Kr., og i disse Tilfælde ikke for mindre end 400 Kroner.

Thorshavn, 5. Februar 1936.

Bestyrelsen for
Føroya Fiskimannafelag.

„Falkurin“ farin.

I »Tingakrossi« hin 5. februar lesa vit soljóðandi: »Hitt so-kallaða »verjuskip« okkara, »Islands Falk«, fór leygardagin úr Føroyum, so nú kunnu trolararnir, um teir annars hava borið ótta fyr, at »Falkurin« onkuntíð av óvart skuldi rakt við teir, fola seg heilt einaráðandi við strendir okkara. »Falkurin« skal nú eina tíð »inspisera« í Norðsjónum.

Av hesum siggja vit, at nú eina tíð skal einigi verjuskip

AKTIESELSKABET

FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige aabent 6—7 for Ind- og Udbetalinger.

Lemonada og

citrónsodavatn.

Vit senda um allar Føroyar lemonadu og citrónsodavatn. Lemonadan er ógvuliga góð og vælsmaðkandi: Vit selja bíligt og geva 3 mánaðs kredit uppá lemonadu og citrónsodavatn.

Skrivið ella ringið tlf. 47, 48 & 133.

SMÆRAN

vera her við Føroyar. At trolararnir nú nýta lotuna at sópa grunnar okkara, er eyðvitað. Hetta gevur okkum nóg av hugsa um — og at hugsa er ikki nokk. At rópa neyðarróp til Danir er heldur ikki nokk — tað gera tey bæði blóðini, sum rósa sær av, at Føroyingar skulu klára seg sjálvir. Lat tey um tað, ifall tey halda, at tað somir seg fyri tey; men allir Føroyingar vita, at Danir ongan tíð hava vart okkara strendir soleiðis, sum teir skulu. Hetta er skrivað — og um hetta er talað so leingi, sum nakar minnist. Men her hóska orð skaldsins: »Mikið við tala og óvilið gera — Samhald má vera. Stóðu vit saman, Føroya synir sterkir, kundu vit útint mangt eitt roynisverkið.«

Ja, hesi orð eru so soan, sum tey eru søgd. Her mega vit royna sjálvir. Tað nyttar ikki at hava Stauning ella aðrar til syndabukk — tað koma vit onga leið við.

Stauning ráddi ikki í Danmørk tey fyrstu árin, tá klagur komu um, at verjuskipið gjordi óvilið. Hetta er ein gomul søga, sum nú má gerast endi á. Nú má loftingið taka hetta mál til viðgerðar og gera nakað.

Eg haldi, at staturin jállar okkum stundina at byggja ein ella tveir bátar á stodd sum »Njarðlingur«. Hesir bátar skulu manast við Føroyingum og megu sigla skjótt. Onkur vil halda, at teir kunnu driva linuveiðu ella aðra líknandi veiðu her við Føroyar og samstundis ansa eftir trolarum. At taka sær um reiggj sjálvir er einasti loysningur, og henda vegin mega vit ganga.

J. H. Danbjørg.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindsteafdelingen
Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime.
Fredag: Yngsteafdelingen.
Børnehaven er aaben hver Søndag.

Frelsens Hær.

Sondagens Møder:
Kl. 10 1/2: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Sondagsskole.
Kl. 8: Frelsemøde.
Alle er velkomne.

Eín fongrikur rekaplanki.

Seinrapartin leygardagin rungdu grindabod yvir Suðuroynna. Grindin varð funnin av monnum, sum fóru eftir einum stórum rekaplanka, ið var rikin uppá land við Víkarbyrgi. Tá ið teir hava baksað plankan á sjógvín og skulu fara at sleipa, siggja teir eina grind liggja og floyta sær í »Ro og Mage. Havið varð á mastur í somu lotu og rópt varð grindabod — og brátt tustu bátarnir avstað allastaðni frá kring oytna.

Grindin doyði um kvöldið á Vági — um 150 stórir hvalir, av allrafeitastu grindum.

Horvin.

Palle Jacobsen úr Hoyvík fór seinrapartin mánadagin til Havnar eini orindi. Hann kom ikki aftur. Hoyvíkskingar leitaðu týsnáttina eftir honum, og móti morgni var fólk í Havn vakt til at fara at leita. Týsdagin var í hundraðavis av fólki úr allari Suðurstrey moy í fjøllunum og leitaðu, og menn tómdu hin stóra brunnin í Marknagili. Seinrapartin frættist, at hann skuldi vera sæddur í Velbastaðhaganum (ið var nevnan nakað í hesum), og var tí leitað mest har og hildið varð á langt út á náttina, og miðvíkudagin vóru Kirkjubø- og Velbastaðhagarir so gjøgnumtrolaðir av meir enn 300 monnum; men alt til onga nyttu. Hósdagin og fríggjadagin

leitaði nakað av fólki, men alt til onga nyttu. Maðurin fanst ikki. So tíverri er neyvan nakað at ivast í, at maðurin er deyður. Men her er gjørt, tað ið gerast kann, fyri at finna mammin, og fólk vóru røsk og áhaldandi at leita.

Trolarakeyp.

Í Havn hava menn tikið seg saman í felag at keypa ein trolara. Kommunustýrið er biðið um at veita pening til keypið. Nú sær tað út til, at hetta kann fáast í lag, størsti parturin av býráðslimunum er fyri hesum tiltaki, og kreditforeiningarnar eru rímligar. Felagið skal hava ein aksíukapital uppá 60.000 kr. Harav kemur kommunan at eiga 35.000 kr.

Kolagrevsturin í Suðuroy.

Eftir sum tíðindi ganga, koma maskinur og greiður upp í einum av teim fyrstu fartunum. Fyrsta atlanin er at royna at hoggja um 40—50.000 tons av koli og leiri um árið. Stovnaðarpeningur er 300.000 kr. við rúm fyri nýggjari tekning upp til 1 millión.

Úr leirinum, siga menn, kann gerast cement, eldfastir steinar, múrsteinur og mangt annað. Av kolaskuni sigist eisini nytta at kulla faast.

Bara nú koladriflin ikki møtir nýggjum meinbogum. Tað kann ikki dyljast, at hetta stóra mál ikki hevur fingið ta stýðjan, ið tað av sonnum hevur uppihorið.

At Føroyingar megu allir sum ein stýðja virkið við at keypa kólið og nýta múrsteinin og cementið hjá virkinum, skuldi ein kunnað líkið sum givið.

Eykamenn.

Vit hava spurt antíð, hvussu tað verður við eykamonnum (tillegsmændater) til loftingið. Heilt víst kundu teir ikki siga tað, tí ein hevur eitt av valnevnunum ikki sent sína frágreiðing, men teir hildu, at tað er neyvan at taka seg aftur í, at tað verður, sum vit søgdu frá aftaná valið, at javnaðarflokkurin fær 1 (Jacob Nielsen, Vági), sjálfstýrisflokkurin 1 (Johan Kallsoy, Gjógv) og vinnuflokkurin 2 (C. Holm-Jacobsen, Tórshavn, og Samuel Ellefsen, Miðvági).

Nýtt virki.

Tað er gleðiligt, hvørja ferð tað frættist at nýggj virki verða sett á stovn her á landi. Tað er so lítið, ið her verður gjørt — og so nóg, ið gerast kann. Thorshavns Dampvaskeri hevur fingið sær maskinur at reinska fjøður við, og hetta má sigast at vera eitt gott tiltak. Vit eru sjálvandi ikki forir fyri at greiða frá, hvussu maskinurnar arbeiða; men væl verður fjøðurin reinskad, og eingin nýtist longur at senda fjøðir út av landinum at

reinsa, tað kann nú vera gjørt minst líka gott her.

Kapptelving.

Týskveldið byrjaði hin árliga kapptelving Havnar Talvfelags. Roknað verður við, at hon ikki verður liðug fyrr enn síðst í hesum mánaðinum.

Til

keypmenninar
í Føroyum.

Á okkara mineralvatnsfabrikk gera vit góða og vælsmaðkandi saft, sum vit selja bíliga til keypmenninar. Saftin verður send út um oyggjarnar í 10 liturs floskum. Floskurnar mugu sendast skjótt aftur og ikki brúkast til annað. — Skrivið ella ringið tlf. 47, 48 og 133, saftin verður send móti uppravi.

Smæran.

„Lad os bede“.

Mark Twain var ikki alene en stor Humorist, men hvad der ganske naturligt følger dermed — et dybtfølende, varm-hjertet Menneske, en ægte Fredsven.

Ingen kan føle sig overørt af følgende »Krigsbøn«, som han skrev for 30 Aar siden, og om hvilken han selv sagde: »Den kan offentliggøres, efter at jeg er død, thi kun døde Mennesker kan faa Lov at sige helle Sandheden i denne Verden, og jeg har sagt hele Sandheden i denne »Bøn.« Og saadan lyder den:

»Oh, Herre, vor Gud! — Hjælp os at fænse deres Soldater til blodige Træveler med vore Granater; hjælp os til at dække deres smilende Marker med de blege Rester af deres patriotiske Døde. Hjælp at lægge deres fattige Hjem ode med en Orkan af Ild; hjælp os til at knuse deres uskyldige Enkers Hjerter med uoprettelig Sorg; hjælp os at jage dem ud under aaben Himmel med deres smaa Børn for der at vandre venne-lose gennem deres ødelagte Lands Orken i Pjalter, i Hunger og i Tørst som Bytte for Solens Flammer om Sommeren og for den isende Vind om Vinteren, brudt i Modet, udsidt af Pinsler, benfaldende dig om Gravens Fred uden at faa deres Bøn opfyldt.

Ja, for vor Skyld, som tilbeder dig, oh Herre! — Knus deres Haab, tag deres Liv, gør deres Pilgrimsgang lang og svær, lad dem væde Vejen med Taarer og væde den hvide Sne med Blodet fra deres Fødder. Dette beder vi dig om, du som er af Kærlighed, du, som er de mødige og sorgfuldes Ven, og vi beder om din Hjælp med ydmyge og bødferdige Hjerter. Her vor Bøn, oh Herre! Og din skal være Prisen og Æren nu og i al Evighed. Amen!«

Ja, heldur login ljóðar henda »bønina«; men tá ein hugsar um tær bønir, ið bidnar verða í londum, sum kríggjast, so kunnu tær sigast at vera hesari líkar, um ein orðini eru onnur.